

MAANDAG DEN

SURINAAMSCHÉ COURANT.

GOUVERNEMENTS SECRETARIS.

PARAMARIBO, den 26 September 1835.

Van wege Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, wordt hiermede bekend gemaakt, dat, ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden:

Aan de Slaven *Carolina, Lodewijk, George en Francis*; toebehoord hebbende aan F. L. ROLAND.

Aan de Slavin *Anna*; toebehoord hebbende aan de Weduwe Js. DE LA PARRA.

Aan de Slaven *Bettij, John, Jean en Hellen*; toebehoord hebbende aan R. GORDON.

Aan de Slavin *Leentje*; toebehoord hebbende aan D. P. BECKER.

Aan den Slaaf *Johannes*, toebehoord hebbende aan E. J. van BROUWEN.

Aan de Slaven *Dauphijn en Fannij*; toebehoord hebbende aan M. van JULIAANS.

Aan de Slavin *Magdalena*; toebehoord hebbende aan J. B. DE CROS.

Aan de Slavinnen *Theresia en Dientje*; toebehoord hebbende aan J. C. FREUDENBERG; — en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

CAROLINA HENRIETTA LOUWERMAN.

LODEWIK HENDRIK LOUWERMAN.

GEORGE DANIEL LOUWERMAN.

FRANCIS ELISABETH LOUWERMAN.

ANNA PASHOEK.

ELISABETH TEEDER.

JOHN TEEDER.

JEAN TEEDER.

HELENA TEEDER.

HELENA JOSEPHINA RIJSCHE.

BERNHARD JOHANNES ONVERMOEID.

DAUPHIN BOEKWEIT.

FANNIJ EERBAAR.

MAGDALENA GEURIG.

THERESIA VAN DE POLDER.

DIENTJE VAN DE POLDER.

De Gouvernements Secretaris,

G. A. VAN DER MEE.

GOUVERNEMENTS SECRETARIS.

PARAMARIBO, den 1 October 1835.

Dezer dagen wijder de officiële tijding ingekomen zijnde, dat het Zijne Majesteit den Koning bevestigd heeft, dat de *Orde van de Nederlandsche Leeuw* te *Paramaribo*, Zijne Excellentie den Generaal Major Mr. E. L. BARON VAN HEECKEREN, Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, en tot Ridder dierzelfde Orde bij even-gemeld besluit te bevoemen Mr. G. A. VAN DER MEE, Gouvernements Secretaris der Kolonie, zoo wordt daarvan bij deze aan het Publikaal kennis gegeven.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
W. S. DE VEER.

TE PARAMARIBO OVERLEDEN GEURENDE DE MAAND SEPTEMBER 1835.

Jacoba Taartje Wilcox, oud 1 jaar en 8 m.

Marie Antoinette de Grand de Hellayne, wed. M. Teyn, oud 66 jaren.

Emanuel Elias Emanuels, oud 47 jaren.

Laurens Johannis Pohl, oud 1 jaar en 11 m.

Andries Rudolph Zuidzande, oud 1 jaar.

George Marton, oud 37 jaren.

Johanna Georgina Schlosser, oud 5 jaren.

3 maanden en 21 dagen.

Olders, oud 35 jaren.

Felia van Schulz, oud 75 jaren.

Maria Elisabeth Nahar, oud 45 jaren.

Christiaan Jacobus Abercrombie, oud 4 d.

Grietje van Nauman, oud 70 jaren.

Johannis Michael Sneller, oud 65 jaren.

Paulina Theresia van Bamsie van Roepel, oud 53 jaren.

Jacobus Andries Hoffbert, oud 38 jaren.

Gree truida Ritz, oud circa 19 jaren.

Christina Eronora van Schaft, oud 55 jaren.

Rachel Mordechai da Fonseca, geb. Jessurun, oud 80 jaren.

Rackie van Truij van Lucia van Buttner, oud 85 jaren.

Margaretha O'Ferrall, Echtgenote van H. H. Dieperink, oud 40 jaren.

Maria Magdalena Hade van Langraath, oud na gissing 60 jaren.

Jacob Mozes Lavij, oud 55 jaren.

Alida van Stuvevazant, oud 86 jaren.

Salomon Nathan Samuels, oud 1 maand en 2 dagen.

Present van Broda, oud 60 jaren.

Joseph Philips, oud 65 jaren.

Philippus Dageraad, oud 50 jaren.

Joan Willem Bouten, oud 2 jaren, 2 maanden en 2 dagen.

Kapitein Luitenant ter Zee H. W. van Voss, oud 47 jaren.

PARAMARIBO den 1 October 1835.

Heden morgen heeft de plegtige inwijding van de NIEUWE PREDIKSTOEL voor de Hervormde Christelijke Gemeente, plaats gehad.

Des voormiddags om 8 ure, verzamelde zich eene menigte tot deze plegtigheid behoorende schare, in het Kerkgebouw van bovengenoemde Gemeente.

De Hooge Regeerder dezer landen, vergezeld van Zijne geëerde Betrekkingsgenooten, aangenomen gedeelte der Hooge Staats-Krijgs- en Burgerlijke Ambtenaren, — uitvaarders andere particuliere Ingezetenen, ter voorschreven plaatse.

De Wel-Eerwaarde en Zeergeloorde Loernar A. ROELOPSZ, tot de Kansel, en sprak wijd en zijd, eene gepaste Redevoering, welke ten doel behield: *Over de wijze waarop de verkondiging van het Evangelie door de Gemeente moet worden aangehouden*, vervolgde heeft Zijn Wel-Eerwaarde tot tekst gekozen: Luk. VIII v. 18. *Ziet dan zoo gij hoort*.

Destijgheid, orde en doorgaande nauwkeurigheid hoonken in 's sprekers rede door, en zij heeft hij allen, die ooren hadden om te hooren, de getuigenis weggedragen, dat dezelve uit het hart van den spreker voortgevloeid, tot het hart van den hoorder doorgedrongen was.

Naderhand besloot de waardige Prediker zijne rede met de hartlijksche gebeden voor Zijne Majesteit onzen geëerbiedigden Koning, Hare Majesteit onzen geliefden Koningin, alle de Leden van het Koninklijk Huis; Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal en deszelfs dierbare Betrekkingsgenooten, de Gezagsvoerders in het Staats- en Krijgswezen, de Handhavers van wet en orde, enz.

Zoo sluiten wij dan deze met den wensch, dat zoo wel Kerk als Predikstoel, van elke ramp moge bewijrd blijven, en voor allen, die zaligste vruchten moge doen rijpen.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK, den 4 Augustus.

Volgens berigten van den 2 Augustus, waren toen alle de liken der bij den verfoetlijken aanslag van den 28 Juli omgekomenen, ten getale van vijftien, naar de St. Pauluskerk overgebracht, en is de toegang tot deze stoffelijke overblijfselen sedert den vorigen ochtend voor het algemeen opengesteld. De vijftien doorkisten zijn in eene afzonderlijke kapel dier kerk geplaatst, welke kapel geheel met zwart laken is behangen, en enkel door eenige zilveren lampen, door waskaarsen, die aan den voet der doorkisten staan, en door groote kandelaars, waarop eene blaauwachtige vlam brandt, verlicht wordt. Op iedere kist is de naam van dengeen, die daarin zijne laatste rustplaats vindt, te lezen. De kist van den Maarschalk Hertog van Treviso, prijkt met zijn degen, het Grootkruis van het Legioen van Eer, en zijn wapenschild. Op de overige kisten leest men de namen van den generaal-majoor de Lachasse de Verigny; van den Kolonel R. de van den, van den Kapitein Villate, van den luitenant kolonel van het 8te Legioen der Parijsche nationale garde, en van vier manschappen van hetzelfde legioen; voorts die van den ontvanger Labrousse, van een admiraal, van een luitenant, van een adjudant, van een looners, eene burgervrouw en een veertienjarige meisje. Bij de kisten houden enige nationale gardes en soldaten van lijn de wacht, en aan elke zijde der kapel is een altaar geplaatst, voor hetwelk de ophoudelijk door de priesters der kerk gebeden gelopen worden. De toevloed van nieuwsgierigen naar dit treurlijk schouwspel is ongemeen groot.

De plegtige begrafenis dezer liken is thans stellig op Woensdag den 5 Augustus bepaald. De lijkstoet zal door twaalf batallions der nationale gardes en door een deel der bezetting der hoofdstad worden begeleid, zullende ook de overige Parijsche nationale gardes, in hunne monstering, hoeh zonder geweren, daarbij tegenwoordig kunnen zijn. Voorts zullen de ministers en een aantal hooge overheidspersonen zich bij den lijkstoet bevinden, die van de St. Pauluskerk, langs de Kaapen der Seine, naar het Hotel der Invaliden zal trekken, in de kerk van welk gebouw alle de liken ter aarde zullen worden besteld. De Koning en zijne zonen zullen den lijkstoet niet volgen, maar toch in de kerk der Invaliden tegenwoordig zijn, alwaar door de ministers de Broglie en Maison, alsmede door den hertog de Montalivet lijkredenen ter ere der gestorvenen zullen worden uitgesproken.

Volgens eenige berichten, die zamenhangende zijn, ingesamen bedraagt het aantal der gewonden door den aanslag van den 28 geen en twintig. Er was dus in het geheel 42 menschen door het heelsche werkting getroffen. Onder de gekwetsen leit men, behalve de drie generaals Heymes, Colbert en Bin, welke laatste nog in eenen gevaarlijken toestand verkeert, verscheidene vrouwen en kinderen.

De onmiddelijke bewerker van den aanslag

slag is ook weder in den loop van den 1 Augustus onderzocht en is vernomen, dat hij de uitbarsting aan de dij gekwetst is geworden, en thans stellig voor eene der medestanders van Gérard gehouden wordt. De voorzitter van het Hof der Pairs, Baron Pasquier, heeft zelf deze verhooren bijgewoond. Volgens hetgeen omtrent deze verhooren uitlekt, heeft men reden om te twifelen of de moordenaar wel werkelijk Jaques Gérard heet, en zelfs of hij uit Lodève gebort is. Men heeft thans ook den schetswerker uitgevonden en in hechtenis genomen, die het moordwerkzaam heeft helpen verrigten. Deze getuigt dat het hem reeds in April. besteld is geworden. Ook moet de geweermaker, die de geweerloozen verkocht heeft, zwaar beboet worden, dat hij dezelve aan Gérard in persoon tegen 6 franken het stuk heeft geleverd, doch dat deze een rekening heeft verlangd, waarop elke der 50 gekochte geweerloozen op 1 franken 50 centimes werd berekend. De moordenaar schijnt dus slechts op last van anderen te hebben gehandeld, en in zijne verdorvenheid nog een persoonlijk voordeel op den inkoop zijner moordwerktuigen te hebben willen bedingen.

woeden der cholera duiden iets gunstiger. Het aantal slagtofferen is zeer zachte was aldaar den 26 Juli minder geweest dan den vorigen dag. Het is echter moet de toestand van het land, die door vele duizenden ingezochten is, diep leelijk zijn: zelfs de begraafplaats der dooden had niet geregeld kunnen plaats hebben.

„O wee mij armen Korodijn!
O wee mij!” De Pastorus;
Zij schreeuwden: „Kijfje Kleijson!
Wij zijn, wij zijn verloren!
O wee! het scheide ook weinig, veel,
Het jonkt alreeds mij aan de keel!”
Doch als men alle uitdijt mist,
De hoop schijnt weggevloden,
Dan reikt nog dikwijls trouwenlijst
Uit angsten en uit nooden:
Want minnaarskneep en vrouwenlijst
Gaan boven alles, onbetwist.
Een vrouwetje, jong, de huwlijksbaan
Eerst gist'ren ingetreden,
Geest eenen kloeken inval aan,
Die seilt het volle tusschen!
Dien zij, het zij U erg vergunnd,
Belagchen of toelachen kunt.
Te middernacht kwam op de baan
De schoonste ambassade
Van vrouwen, toog naar 't leger heen,
En bedelt om genade.
Zij beeft zucht, zij beeft soet,
Doch mets, dan dit, verkracht de stovt;
„De vrouwen zullen trekken af
Met hare bewte schatten!
Wat overblijft, sal men tot straf
Vernielen en verspillen.”
Met die kapitalatie keert
„Eerzamechap” druovig naar haar heerd.
Doch toen de morgen aanbreek, hoort
En merkt! Nu, wat gebeurde?
Daar opstiet zich de onaste moort.
En ieder vrouwetje alreede
Haar man ter afd uit taamlijk vlog,
Zoo waar ik leef! In op haar rug.
De nachjes nob, doch geen non,
Het even zoo verstonen;
Ken welde, dat is haar belaghen,
Fiks op den rug geknoken,
De Heeren schreeuwden: ach! o weel!
Wie heeft ons arme menschen mee?
Wel socht zoo menig Hofman voort,
Die knop te doen mislaken;
Doch Koning sprak: in ons Keizers woord
Zal men niet draaijen, draaken,
Hs bravo! riep hij, Bravo zo!
Meende onze vrouw het ook maar zo!
Hij gaf parison, en gaf een bat
Ter eere dezer Schoonen.
Met overbore trouwgezand
Liet hij dit feit beknouwen.
Tot nu den morgen werd de nacht
Met dansen, jochen doorgebragt.
Waar Wijnberg sat, eij zag mij dat
Ik moet die stadt schouwen.
Het is de vloed, en het is vloed
Van trouwe, brave vrouwen.
Ga ik eens trouwen, o trouw en va
Voorwaar! uit Wijnberg, anders geen.